

Årabyhøj 15-2014

Hej Jelle.

Efter generalforsamlingen den 9/4 2014, hvor jeg overlod fanen og historien om "bogen" i Onsdagsklubben, Bad Børge Barret Thomsen, mig, om at skrive en kort historie om det, - For ellers var det jo kun en faner som man havde et eller andet sted fra.

Her får du den så:

Plus:

Nogle af kollegerne var med i den likvidierungsgruppe, som omkring Riborg var med til at aflive dele personer, som havde fået dødsstraf efter 1945, som Landsforsvædere.

Det skete om natten, og efter en læge havde erklæret dem døde, blev de kørt til de efterladte, som så kunne begrave dem.

Men det måtte der kun synges nogle af versene i 263 i den gamle Salmebog.

Det synes jeg også skal frem

Venlig hilsen

Bjørn Paulsen

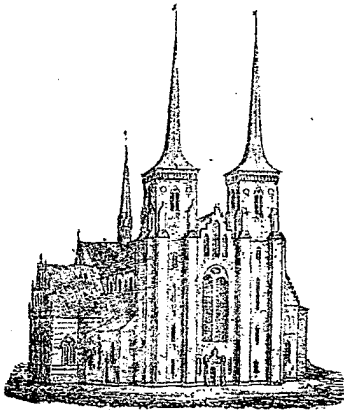
Skrevet af Pastor Michael fra
Sct Albani Kirke i Odense caar 1500.

- 1) Jeg glemmes i graven 2) Graven er
for kort og ikke dyb nok 3) Kirken
ligger på is og kan ikke bestå,
- 4) Jeg tænkte, det skulle være ved,
men døden har lagt mig ned,
I verdens lys, jeg gjorde mig glad,
I jorden giver jeg ormene mad.
- 5) Du onde tænkte ej derpå. Du har
ingen venner når du er død.

Psalmebog

til

Kirke- og Høns-Andagt.

Det er godt at talte Herren, og at spage
til Naavn Psalmer, du Høieste!

Ps. 92, 2.

Kjøbenhavn.

Paa det Kongl. Børsens Forlag.

aaes hos Boghandler 29, 21 ad, N. Njodmagsgate Nr. 6.

1859.

(Salmen er nu udtaget
af salmebogen)

Bjorn Paulsen.

Mel. Med Sorgen og Klagen hold Maade.

263. Jeg lægges i Jorden i hvide Linn,
Og gjenmes i Graven i sorte Strim!
Mit Die er brustent, min Siind er blaav,
I mærke det Alle, som see derpaa!

2. Her jordes med mig min Verdens
Priis,

Hver tænke derpaa, om han er viis!
Min Grav den er kun hv Fodder lang,
Dertil ikke dyb og saare trang.

3. Er Verdens Levnet ei ligerviis
Som Huset bygget paa fjoren Sis?
Der kommer et Veir, slaaer Isen smaa
Den Bygning kan ei længer bestaae.

4. Jeg tænkte, det skulde være ved,
Men see, hvor Døden har slaget mig ned!
I Verdens Lyst jeg gjorde mig glad,
I Jorden gives jeg Orme til Mad. —

5. Du Onde tænker slet ei derpaa,
Naar du paa karffen Gud monne gaae;
Det bliver dit værste Hjertestod,
Du har ikke Venner, naar du est død.

6. Til Dømmen du visjelig skal op-
staae,

For Dømmens Throne du skal fremgaae;
Dafumen lyder: du Døde kom,
Dpgjør dit Regnskab, og her din Dom!

7. Da maa det herfrem, hvad du har
gjort,
Hvad du haver syndet, Lidt og Stort,
Din Gjerning Gud dommer med Ret og
Skjel,

Han glemmer slet Intet, det veed du vel.

8. Her hjælper ei Gave, ei Herrebøn,
Men du skal fange din rette Løn;
Dig skjuler ei Hule, ei Taarn, ei Munn,
Du arme og usjelig Kreatur!

9. De Onde han dommer til Helveds
Evang,

Og gjør dem Tiden saa saare lang;
De Gode bevise han Her stor
Og forer dem did, hvor selv han boer.

10. Derfor du see dig itide om,
Og lev i Troen, vær klog og from;

6) Opgør dit regnskab og hør
din dom

7) Her må det frem, hvad du har gjort

8) Her hjælper jeg gaver og
herrebon, men du får den
reste løn

Dag styres og hule og børn
og mur - du arme
usting - dets kreatur.

9) De onde han dommer til
helvedes brang, og går dem
siden så såre lang.

Det må have været en
værdig afsked.

Djón Sant.